

Готово! Парус розпустили,  
Посунули по синій хвилі  
Поміж кугою в Сир-Дар'ю  
Байдару та баркас чималий.  
Прощай, убогий Кос-Арале.  
Нудьгу заклятую мою  
Ти розважав-таки два літа.  
Спасибі, друже; похвались,  
Що люди і тебе знайшли  
І знали, що з тебе зробити.  
Прощай же, друже! Ні хвали,  
Ані ганьби я не сплітаю  
Твоїй пустині; в іншій краю,  
Не знаю, може й нагадаю  
Нудьгу колишню колись!

[Кос-Арал 1849]